

Пр 1344
6 Матеріали до
укр. бібліографії:
Т. Г. Дорошенков.
Гейе в укр. перекла-
дах ...

Львов, 1932

HARVEY

42/n - 15/08/15

HIBY

HIEY

Ukrainische Ševčenko-Gesellschaft der Wissenschaften
in Lemberg.

BIBLIOGRAFISCHE KOMMISSION.

BEITRÄGE
zur ukrainischen Bibliographie.

Bd. VI.

МАТЕРІЯЛИ

до

УКРАЇНСЬКОЇ БІБЛІОГРАФІЇ.

ТОМ VI.

ВИДАЄ БІБЛІОГРАФІЧНА КОМІСІЯ
НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА.

У ЛЬВОВІ, 1932.

З ДРУКАРНІ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА.

МАТЕРІАЛИ

до

Пр1344

УКРАЇНСЬКОЇ БІБЛІОГРАФІЇ

ВИДАЄ

БІБЛІОГРАФІЧНА КОМІСІЯ
НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА

Том VI.

ВОЛОДИМИР ДОРОШЕНКО

ІТЕ В УКРАЇНСКИХ ПЕРЕКЛАДАХ, ПЕРЕСПІВАХ
ТА НАСЛІДУВАННЯХ.

466514

95

78

72

2002

Державна історична
бібліотека УРСР

У ЛЬВОВІ, 1932.

З друкарні Наукового Товариства імені Шевченка.

Ukrainische Ševčenko-Gesellschaft der Wissenschaften
in Lemberg.

BIBLIOGRAFISCHE KOMMISSION.

B E I T R Ä G E
zur ukrainischen Bibliographie.

Bd. VI.

VOLOODYMYR DOROŠENKO

UKRAINISCHE ÜBERSETZUNGEN, UMDICHTUNGEN
UND NACHAHMUNGEN VON GOETHES WERKEN.

LEMBERG, 1932.

Verlag Ukrainianische Ševčenko-Gesellschaft der Wissenschaften in Lemberg.

Г Е Т Е

В УКРАЇНСЬКИХ ПЕРЕКЛАДАХ
ПЕРЕСПІВАХ ТА НАСЛІДУВАННЯХ

СПРОБА БІБЛІОГРАФІЇ

З НАГОДИ СТОЛІТТЯ СМЕРТИ
ВЕЛИКОГО НІМЕЦЬКОГО ПИСЬМЕННИКА

ЗЛАДИВ

ВОЛОДИМИР ДОРОШЕНКО.

У ЛЬВОВІ, 1932.

НІБУ

Ге

екл
обст
под
дают
піст
ни в
1827
, Въ
Петр
чані
смер
„Ga
брон
поті
спр
у Г
зах
всіх

поя
Гро
Діл
Зор
ков
Ног
(8,
Све

под

Гете в українських перекладах, переспівах та наслідуваннях.

СПРОБА БІБЛІОГРАФІЇ

(з нагоди столітньої річниці смерти поета).

Цілком природно, що ми, українці, не маємо в українському перекладі цілого Гете навіть у сто літ по його смерті — не такі наші обставини, щоб це було можливе. Проте нам нічого соромитися перед людьми: маємо поважне число перекладів найкращих річей Гете, які дають українському читачеві назагал досить добре поняття про творчість великого німецького письменника. Перший український переклад, чи властиво переспів, із Гете з'явився незадовго перед його смертю: 1827 помістив харківчанин Михайло Каченовський у свому журналі „Вѣстникъ Европы“ баладу Гете „Der Fischer“, що її зукраїнізував Петро Гулак-Артемовський. Другий — Erlkönig'a — цим разом галичанина, о. Йосипа Левицького зі Шкла — з'явився в шість літ по смерті Гете і теж уперше в чужому видавництві — у літ. додатку до „Gazet-и Lwowsk“-ої — „Rozmaitości“ 1838 р., а незабаром і окремою брошурою по українськи з рівнобіжним німецьким текстом. І знову потім уплило чимало часу, поки з'явилися дальші переклади. Ці спроби вже тісно звязані з українською пресою, яка повстала тимчасом у Галичині — не дивниця отже, що перед у перекладанні ведуть саме західні українці (галичани й буковинці), яким належить майже $\frac{2}{3}$ всіх перекладів (на 134 — 85).

З принотованих нижче 134-ох перекладів більша половина, 71, з'явилася саме в західно-українських часописах¹⁾: Будучність (80), Громадський Голос (97), Дзвін (108), Дзвінок (90, 96), Дзвони (130), Діло (82—85, 87—89, 126—129, 132—134), Дім і Школа (15), Друг (22), Зоря (30, 32, 37, 47), Зоря Галицька (3, 4, 6, 12), Літературно-Науковий Вістник (58, 60, 62—65, 67—74, 113), Неділя (92—95), Нива (17), Нове Зеркало (31), Новий Галичанин (33—34), Отечественний Сборник (8, 10, 11), Правда (19, 20, 25, 40), Руслан (75), Світ (26, 98—101), Свобода (46), Семейна Бібліотека (7, 9), Слово (14) і Час (31).

¹⁾ В скобках — тут і нижче — відсилачі до хронологічного списку перекладів поданого по цьому вступі.

Ось імена перекладачів і наслідувачів у азбучному порядку:aben
 чевська Христя (107), Білецький-Носенко Павло (28), Білиловсьkafel
 Цезар (98), Вернивода Тодось (119), Верхратський Іван (21), Гаврart's
 кевич Іван (33—35), Гороцький Омелян (15), Грабовський Павло (3, 12)
 Грінченко Борис (40, 41), Грушевська Марія (91), Гузар Ірина (115), I
 Гулак Артемовський Петро (1), Гушалевич Михайло (38, 39), Дідицьuchs
 Богдан (3—5, 7—11), Доорохольський Йосип (61), Думитрашко K³, D
 стянтин (29), Загул Дмитро (103, 105, 106, 110), Згарський Євген (1cht
 Йосифович Дмитро (42, 67—74, 80, 82—90, 92—97, 99—101), Кл³², E
 кович Ксенофонт (12), Кобилянський Антін (13), Коцовський Bo. (17,
 димир (30), Кравців Богдан (114), Кравченко Уляна (75), Кримськені
 Агатан'єл (59), Куліш Панько (36, 43—45, 48—56, 62—65, 76, 8
 Левицький Василь (66), Левицький Йосип (2), Лепкий Богдан (1Мака
 126—129), Липа Іван (60), Макарушка Остап (96), М. Вн. (130), M „Ю
 сляк Володимир (31—32, 57), Мова Лиманський Василь (111), Oноем
 манюк A. (108), Павлюх-Гузарева Ольга (131), Ревуцький Дмитро (1ъко
 116), Рудницький Михайло (132—134), С. Марія (6), Скобельськ^{Гла}
 Петро (37), Славінський Максим (77), Старицький Михайло (17, 7ст.
 Тен Борис (117, 118), Улагай Ігор (120), Уlezko M. (109), Устянов^{др.}
 Микола (18), Фед'кович Йосип (14, 20), Франко Іван (22—27, 58, жаро
 102), Чернявський Микола (112), Чигринець Б. (121—125), Шапов^{шев}
 Микита (79), Шашкевич Володимир (16), та два невідомого прізви^{бібл}
 (46, 97).

Західних українців серед них більша половина (31 на всіх 54),
 них найбільше перекладали Дідицький, Йосифович та Франко, з на
 дніпрянців Куліш. Перекладали здебільшого поезії. Ось їх спи

Aleksis und Dora (64), Allgegenwärtigen (134), An die Günstige
 (73), An Friederike (127), Antiker Form sich nähernd (41), Auf de
 See (122), Ballade vom vertriebenen und zurückkehrenden Grafen (48)
 Beherzigung (6), Die Bekehrte (68), Das Blumlein wunderschön (63)
 Die Braut von Corinth (50), Christel (35), Du gings vorüber (133), Erg
 bibamus (100), Erinnerung (90), Erlkönig (2, 5, 10, 20, 40, 49, 105, 115)
 Der Fischer (1, 9, 37, 54, 87, 95, 110), Freibeuter (98), Die Frösche (60)
 Gedanken (вибір, 132), Gefunden (21), Die Geheimnisse (80), Geistes
 gruss (114). Der Gott und die Bajadere (26), Harfenspieler, 2 (38, 125)
 Heidenröslein (16, 71), Hermann und Dorothea (102), Hochzeitlied (92)
 Johanna Sebus (57), Der Junggesell und Mühlbach (96), Legende (97)
 Legende vom Hufeisen (72), Mädchenwünsche (31), Die Metamorphos
 der Pflanzen (23), Mignon (7, 30, 34, 52, 106, 112, 128; наслідування
 14, 18, 32, 36, 46, 104, 108), Mignon (aus Wilhelm Meister), 1 (128)
 (129), Muth (13), Nähe des Geliebten (3, 28, 113), Der Narr epilogirt (84)
 Nationalversammlung (93), Der neue Amadis (70), Neue Liebe, neue

A Leben (124), Der neue Pausias und sein Blumenmädchen (65), Offne
 Tafel (101), Die Originalen (88), Regen und Regenbogen (89), Ritter
 Curt's Brautfahrt (99), Römische Elegien (45, 76), Der Sänger (12, 56,
 86, 120), Der Schatzgräber (19, 55), Die schöne Nacht (59), Schlusspoetik
 (85), Die Spinnerin (53), Die Spröde (74), Stets derselbe (83), Stirbt der
 Fuchs, so gleich der Balg (67), Der Todtentanz (51), Trost in Thränen
 (8), Der untreue Knabe (44), Valet (82), Das Veilchen (118), Vor Ge-
 richt (43), Vorklage (69), Die wandelnde Glocke (4, 15), Der Wandrer
 (62), Wandrers Nachtlied, 1 (47, 66, 94, 123, 130), Wandrers Nachtlied,
 2 (17, 39, 61, 77, 111, 121, 126), Willkommen und Abschied (38), Zahme
 Xenien (уривки: 75, 131), Zueignung (81).

Василь Горленко бачив також у п'ершій пісні поеми Михайла
 Макаровського „Наталя“, написаної у 1844, а виданої вперше 1848
 у „Южно-русскому Сборнику“ А. Метлинського, наслідування Гетеової
 поеми „Hermann und Dorothea“ (пор. його нариси про Макаров-
 ського у „Київській Старині“ 1893, т. 43, ст. 490—491, під псевд.
 Глаголь, або у збірці „Южнорусские очерки и портреты“, Київ 1898,
 ст. 158—159). Горленкові думки підхопив, та ще більше їх розвинув
 др. К. Студинський у вступному слові до свого видання поем Ма-
 каровського (Львів, 1899, ст. 6—8), а за Студинським пішов і Ів. Сте-
 шенко в рецензії на це видання у „Київській Старині“ (1902, т. 77,
 бібліографія, ст. 187—8). Та й Ів. Франко, що свого часу гостро був
 виступив проти розумовань д-ра Студинського в рецензії в ЛНВ (1899,
 т. VII, хроніка, ст. 199), пізніше пішов навіть ще далі, усю загалом
 поему Макаровського називаючи наслідуванням Гетеової, пор. „Нарис“,
 ст. 95. Не зважаючи на це, незасліплений манією „впливольгії“ до-
 слідник признає рацію таки первісному поглядові Франка, тим більше,
 що сам Горленко вважав спільні з Гете риси у Макаровського за
 надто дрібні й незначні, а цілу поему за наскрізь оригінальну.

Як бачимо, найбільше перекладано: Erlkönig-a (8 ріжних пере-
 кладів: Дідицького два, Грінченка, Загула, Куліша, Левицького, Ре-
 вувцького, Фед'ковича), Fischer-a (7: Гулака-Артемовського, Дідиць-
 кого, Загула, Йосифовича, Куліша, Скобельського, Франка), Mignon-у
 (6: Гавришкевича, Дідицького, Загула, Коцовського, Куліша, Черняв-
 ского, крім того 7 наслідувань), Sänger-a (4: Йосифовича, Климко-
 вича, Куліша, Улагая), Wandrers Nachtlied (першу 5: Грабовського,
 Йосифовича, В. Левицького, В. Мн. та Чигринця; другу 7: Гуша-
 левича, Доорохольського, Лепкого, Мови, Старицького, Чигринця,
 Шаповала).

З драм і трагедій переложені: 1) Faust: частина I, три повні
 переклади — Загула (103), Улезка (109) й Франка (25, 27) та кілька
 уривків (22, 29, 78, 107, 117); частина II — лише в уривках (58, 119);

2) Iphigenie auf Tauris (142), та 3) Prometheus — цілий (77), що сам того сама лише 3-тя дія (24, 116).

З прози масмо тільки переклад „Leiden des jungen Werther“ (91). До перекладачів із Гете належить також кирилометодіївець Осьєксандер Навроцький, але його переклади (уривки з 1. частини „Фокрена“, „Римські елегії“ та інші поезії) полишилися в рукописах. Його переклади Білецького - Носенка й Мови-Лиманського оголошенні в реаль з посмертної спадщини їх авторів. До речі, в бібліотеці Наукового т-ва ім. Шевченка переховується у Франковім архіві уривок його монографічного перекладу Гетеової „Наречененої з Корінту“, досі ще недопоміжаний, але на жаль слабий щодо мови.

Розуміється, не всі переклади вартісні. Початкові галицькі падають слабші передовсім щодо мови. Коли в Йосипа Левицького ще дослідниця чиста мова, то вже у москофільських письменників (Дідицькою та Марії С., Гавришкевича й почасти Устіяновича) вона занечищена ятаду чієм, а в народовців — навіть у Франка в його перших спробах — досить лактичними формами й варваризмами, що немило вражаютъ сучасногго читача; цікаво, що переклади 60-их рр. чистіші щодо мови за Гетею реклади 80—90-их. Наддніпрянські переклади й переспіви вільні відомо цього закиду — вже самі імена Гулака, Куліша й ін. свідчать за даки бірність мови. Тільки переклади М. Старицького досить тяжкі і малозрозумілі через надто штучну, переладовану нельогізмами мову. (Деякі цовикаві уваги про його переклади див. у М. Зерова „Поети пошевченківські пори“, Харків—Київ 1930, ст. XXVII—XXVIII). Щодо вірності перекладу, то наддністрянські перекладачі назагал стараються додержати ритм асу й розміру оригіналу, хоч чимало з них через брак поетичного таланта й негоден дати ради. Так, переклади обох Левицьких, Кобилянського і Верхратського, Партицького й інших аж до п. Павлюх - Гузаревських включно, не згадуючи вже про віршилища Марії С. та Гавришкевича, їх загалом москофілів, поезію зовсім не грішать. Дехто знову дає відповідно варіації на Гетеїві теми, а не переклади, напр. Згарський, або Маслянський (у „Дівочих забагах“), почасти Шапкевич. Та й прегарний Федір Івановичів „Кріль Ероль“ нагадув оригінал тільки змістом, а не формою.

З наддніпрянців досить вільно українізували, майже трансформували німецького поета, сильно відступаючи від оригіналу й числом строф і метрикою, Гулак, Білецький - Носенко, Думитрапко, а особливо Куліш, який нераз переробляв Гете так, що й не пізнати. На час вказав уже Ю. Романчук у примітках до свого видання Кулішеви, Літвіорів (пор. Р. Письм. VI, т. 3, ст. 562—563, уваги про переклади „Перез судом“, „Балада про князя старця“, „Скарб“). Переклад Грабовського значно відступає від оригіналу з тої простої причини, що автор перекладав не з німецького первотвору, а з російського перекладу.

крак само їй переклади „Нічної пісні мандрівця“ у Старіцького, Мови-
Іиманського, Доорохольського та М. Шаповала живцем взоровані на
перекладі Лермонтова. З сучасних перекладачів на перше місце виби-
є Оластя Загул ясністю перекладу та добірністю її звучністю мови.
„Фавст“ його переклад „Фавста“ найкращий із усіх. Улезкові напр.
ах. Тритика закидає, при всій його близькості до оригіналу, тяжкість мови,
її візерадованої невдатними неольгізмами (пор. рецензію П. Тихов-
ського в кн. 9 харківського „Червоного Шляху“ з 1929 р., ст. 265—69),
мол Франко сам признається, що його „переклад, розуміється далеко не
едріздповідає теперешнім моїм вимогам, але всетаки в ньому я поборов
не малі язикові та річеві трудності, яких не побороли деколи пере-
кладачі багатших літератур“ (Нарис, ст. 363). Очевидно пізніші пере-
осилкади Франкові, як от „Гелена і Фавст“, навіть роблені вже в останніх
когтиках життя, по перебутті хоробі, зразкові щодо мови, крім хіба пере-
язкладу „Германа і Доротеї“, в якому др. Ярослав Гординський виказав
дійсні мовні варваризми (пор. київську „Україну“ 1930, кн. 41, ст.
165—166). Та це мабуть не так залишки з чужого (рецензентового)
перекладу, що його взявся був поправляти Франко та й кинув, як
і відлюми редактора посмертного видання Франкового перекладу. Франко
дотаких форм і виразів не міг ужити! Після пізніших Франкових із га-
зольницьких перекладів вибиваються на перше місце переклади Д. Йоси-
її фовича.

Нижче подаю в хронологічному ладі реєстр українських пере-
кладів, переспівів і наслідувань Гетеївих творів від 1827 аж до нашого
часу. Перший такий реєстр зладив іще пок. Іван Калинович у додатку
до свого видання Франкового перекладу „Германа і Доротеї“, але був
оголін дуже й дуже неповний.¹⁾ До свого спису я завів також і посередні
наслідування Гете, а саме наслідування відомої поезії Ол. Толстого
“Україна“ (Куліш, Отаманюк), бо ж ця поезія сама в наслідуванням
зла Гетеової балади Mignon. До речі, Куліш, що вивертав і Гете, в своєму
наслідуванні Толстого не завагався його ідилію перевернути на сатиру
закінчити зовсім не ідилічними інвективами на адресу україн-
ського народу й громадянства („Паскудний край, край брехень і оманні“,
тут тощо).

Дехто може зауважити, чому я помінув популярну Франкову
поему „Лис Микита“, але я це зробив тому, що сам Франко рішучо
застерігся проти погляду, висловленого рецензентами, що його
„Лис“ — це перерібка Гетеового „Reinecke Fuchs“. Ось що каже він
з цього приводу: „...Пишучи її, я взяв тільки головну раму підер-
ляндської поеми Віллема, значить, ту саму, що є і в німецькій книзі

¹⁾ Ів. Калинович, Важніші укр. переклади творів Гете. „Герман і Доротея“,
ст. 66—68.

про Раїнеке і в Гете вій перерібці, та виповнював ту раму зовсім бідно, черпаючи і з старо-французьких „галузів“ і з багатого скла наших народніх оповідань. Бажаючи написати книжку для мідіжі, я мусів із старого твору, а значить і з того, що написав і повинувати багато такого, що зовсім не годиться для молодіжі. томісць я поводив із старих оповідань та з наших народніх бідешо нового, так що загалом у другім виданні мої перерібки із тим оповіданням, що становить рамки цілості і тягнеться чесні пісні, вилетено 30 більших або менших оповідань і уступів. одно. Я бажав не перекласти, а переробити стару повість про зробити її нашим народнім добром, надати їй нашу національну добу. Я, так сказати, на чужий позичений рисунок накладав про коліри. Дословно я не перекладав нівідки ані одного рядка“ (Р передмову до 5 вид. „Лиса Микити“, Київ 1914, ст. XIV).

Франковій поемі у нас дуже пощастило, вона відразу зробила незвичайно популярною й вийшла досі в багатьох виданнях, а того не було сливе жадної читанки, що не містила б уривків із Вперше „Лис Микита“ появився в 1890 у львівському журналі дітей „Дзвінок“, чч. 3—4 і 6—21, а опісля окремо у низці видавництв Львів 1891, 1896, 1902, 1909; Клів 1914, Харків 1919 і 1921; Вінниця 1920, Віденський 1921, тощо, та очевидно і в збірному харківському виданні Франкових творів т-ва „Рух“, т. XXV, 1928.

Несприятливі умови (криза!) не дали мені змоги видати, я заміряв, отсеї реєстр ще перед ювілеєм великого німецького поета лихо не без добра, і через це мимовільне спізнення можу досить нити свою працю вже й відгуками на ювілей, що правда, досить скрупливо і незначними, та на жаль і не з усієї нашої території, китайський мур, що відділює нас від Великої України, не дає зможність дізнатися, чи викликав там ювілей який відгук, і який суп

Вкінці складаю ширу подяку Вп. п. др. Марії Фуртак-Деркачеві проф. Йосипові Роздольському за поміч при підшукуванні німецьких оригіналів до українських перекладів, а останньому ще й за піклість короткого змісту на німецьку мову.

II.

ПОКАЗЧИК.*)

1827.

нестро Гулак-Артемовський:

(п.). Рыбакъ. Малороссійская баллада. „Вѣстникъ Европы“, Петербургъ, № 20, ст. 286—290. (Передруки під наг. „Рибалка“ в альманаху „Утренняя Звѣзда“ (Харків) 1833, ст. 71—73, в „Основѣ“, Спб., 1861, кн. 3, ст. 108—109, в Читанці А. Торонського, Львів, 1868, в першій збірці творів Гулака „Кобзар“, Київ, 1877, в „Руській Бібліотеці“ Онишкевича, т. I, Львів, 1877 та в пізніших декламаторах, читанках і збірниках творів Гулака-Артемовського).

1838.

осип Левицький:

2. Ерлькенігъ Гетого переведень на мало русскій языкъ и названъ богинею Іосифомъ Левицкимъ зо Шкл. Перемишль, 8°, ст. 7 (передтим латинкою у львівському польському журналі „Rozmaitości“, № 10 з 10/ІІІ, ст. 78, під наг. „Bohynia“. Perewod Getoho „Erlkönig“. Liwickij).

1853.

Богдан Дідицький:

3. Близость влюбленнаго. По Гете. Богданъ А. Д. „Зоря Галицкая“, ч. 14, ст. 149.
4. Ходящій звонъ. (Сказочка по Гете). Богданъ А. Д. Тамже, ч. 13, ст. 137. (Передруки: Русская Анекдотія, ч. I, Львів, 1854, ст. 97—98 та по читанках під наг. „Ходячій звонъ“: Читанка русская для низшої гімназії, ч. II, Львів, 1866, ст. 160—161, Читанка руска для низшихъ клясь середнихъ школъ, ч. I, Львів, 1871, ст. 389, Ю. Романчук, Руска Читанка для низшихъ клясь середнихъ школъ, ч. I, вид. 2, Львів, 1879, ст. 214—215 і вид. 3, Львів, 1886, ст. 229).

1854.

Богдан Дідицький:

5. Лѣсный царь. (Изъ Гете). Без підпису. „Русская Анекдотія“, ч. I, Львів, ст. 66 (російський переклад Василя Жуковського, трохи змінений на язичіє; самостійний і

*) Увага. При деяких укр. перекладах умисне для ясності подаю ще й німецьку назву оригіналу. Передруки зазначаю що важніші, напр. не вичислю всіх численних передруків Фельковичевого та Грінченкового передкладу Erlkönig'a по читанках та різних популярних видавництвах, тощо. Кілька чисто російських передкладів, передрукованих у старих галицьких виданнях, свідомо поминаю (Зоря Гал. 1852, ч. 80 — Человѣку, ч. 82 — Границы человѣчества, 1853, ч. 28 — Первая утрата; Русская Анекдотія 1854: Путешественник и Поселянка. Жуковського та Первая потеря; Русская книга для чтенія Івана Головацького, Віденъ, 1860: Лѣсной Царь Жуковського). Поминаю й афоризм із Гете в журналі „Вогні“ (Львів), 1931, ч. 1, ст. 9.

крацій щодо мови переклад Дідицького див. під ч. 10).

Марія С.:

6. Чого нам желати. [Beherzung]. Изъ Гете. „Зоря Галицкая“, ч. 12, ст. 133.

1855.

Богдан Дідицький:

7. Пѣсня Миноны. (Изъ Гете). Б. А. Д. „Семейная Библиотека“, Львів, ч. 1, ст. 36.
8. Потѣха въ слезахъ. (Изъ Гето-го). Д. „Отечественный Сбор-никъ“, Віденъ, ч. 12, ст. 46.
9. Рыбакъ. (Балада по Гете). Б. А. Д. „Семейная Библиотека“, ч. 1, ст. 36—37. (Передрук, безъ підпису, зъ деякими відмінами: „Перемышлянинъ“ на годъ 1857, Пере-мишль, 1857, ст. 133—134).

1856.

Богдан Дідицький:

10. Лѣсный царь. (Изъ Гето-го). Д. „Отечественный Сборникъ“, ч. 3, ст. 1.
11. Пѣвецъ. (Изъ Гето-го). Д. Тамже, ч. 1, ст. 2.

1857.

Ксенононт Климкович:

12. Спѣвакъ, зъ Гето-го. „Зоря Галицкая“, ч. 9, ст. 65. (Передруки: Ем. Партицкій. Руска читанка для низшихъ клясь середнихъ школъ, ч. II, Львів, 1871, ст. 36; Р. Письм. VII, 1911, ст. 301—302).

1861.

Антін Кобилянський:

13. Vidvaha (Goethe). А. К. „Но-los na holos dla Halyсunu“, Чер-нівці, ст. 15.

Йосип Федъкович:

14. Русь. (По Mignon Гето-го). [На-слідування]. „Слово“, Львів, ч. 86. (Передруки: „Поезії“, Львів, 1862,

ст. 23—24, „Рускій Спѣв“ К. Федъкова (Паньковського). Просвіти. Львів, 1888, ст. 32—33. „Писання“, вид. На-ім. Шевченка. т. I, Львів, ст. 32—33, „Поезії“, вид. корудза, Львів, 1906 та 1927—28; „Р. Письм.“, XI, 1914, ст. 27).

1863.

Омелян Гороцький:

15. Ходячій звонъ. Зъ нѣм. Шоробура. „Домъ и Школа“ ч. 12, ст. 95.

Володимир Шашкевич:

16. Степова рожа. (Гадка Г. [Heidenröslein]. Збірка „Зельникъ“, Львів, ст. 23—24. Передрук у 2-му вид. збірки, 1896, ст. 17—19, в читанка родна Школа“, ч. IV, Львів. Видавництва шкільних книжок 1895 до 1923 включно, та в Р. Письм., 1911, ст. 492—493).

1865.

Михайло Старицький:

17. Оповиті тьмою... Зъ Л. това. [Wandrers Nachtlied „Нива“ (ЛЬВІВ), ч. 17, ст. 176. Передруки у поправленому вигляді [„Темна ніч вершини“ Збірка „Зъ давніого запитку“ Київ, 1883, ст. 122—123 (з монтова); 2) Поезії, Київ, ст. 176 (3 Гете); 3) М. Зеровети пошевченківської доби. госпілка, Харків — Київ, 1927, XXVII.

1866.

Микола Устянович:

18. Туга [наслідування балади gnon]. „Читанка руска для шоп гімназії“, ч. II, Львів, 262—263. (У значно поправленому вигляді, кращому щодо друковані в цілій низці в

ічва
кого
. 32 і
Науко
вів,
ібр
190
ХІ,

отеці читанок: „Школа Народна“, ч. IV в рр. 1895—1923, пор. вид. 1895, 1896, ст. 50—51, 1911 і даліші, ст. 55—56; „Читанка руска для 2 класи школ середніх“, вид. 1, Львів, 1895, ст. 278—9, вид. 2, 1899, ст. 273, вид. 3, 1907, ст. 265; Читанка руска для 4. класи школ середніх, вид. 1, Львів, 1897, ст. 335—336, вид. 2, 1911, ст. 305—306).

1868.

Б'єн
а“, член Згарський:

9. Найдений скарбъ. За Гетемъ. [Der Schatzgräber]. „Правда“, Львів, ч. 28, ст. 334.

Писан Федъкович:

20. Кріль Ироль, за Гетымъ, там же, ч. 37, ст. 438—439. (Передруки: у Читанці Ол. Барвінського з р. 1871. Ом. Партицького з р. 1871 й 1886, „Бібліотека для молодіжі“, вид. „Рускои Бесѣды“, Чернівці, 1889, ст. 97, тощо; під наг. Кріль Ероль у збірному вид. Писань Федъковича Наукового т-ва ім. Шевченка, т. I, Львів, 1902, ст. 330—332; виборі I. Коркорудза 1906 і 1907, ст. 248—249. „Р. Письм.“ XI, т. 1, 1914, ст. 316—318).

1874.

Іван Верхратський:

21. Найдений цвѣтъ. (Посля Гете). [Gefunden]. Іванъ Верхратский, Калина, Збірка поезій, Львів, ст. 45—46.

1875.

Іван Франко:

22. При кужѣлцѣ. Иль Гетого трагедіи „Фавусъ“ (sic), часть перва, Gretchen am Spinnrade. Джеджалікъ. „Другъ“. ч. 18, ст. 429. (Передрук у т. XXVII Франкових творів. вид. „Рух“. Харків, 1929, ст. 143—144 — „При кужілцї“).

1879.

Іван Франко:

23. Переਮіна ростин. „Думи і пісні најзначніших європейських поетів“, „Дрібна бібліотека“, V, Львів, ст. 28.

24. Прометей. Тамже, ст. 3—4.

1880.

Іван Франко:

25. Фавстъ. Трагедия И. В. Гете. „Правда“, Львів, 1880, вип. I—III, ст. 1—24. (Ч. I, до II „Перед містом“; продовження від II до V „Авербахів винний склеп“ з'явилося в додатку до цього річника „Правди“, що вийшов аж 1884, ст. 146—195, а тимчасом 1882 р. вийшла в світ уся 1. частина Фавста у Франковому перекладі).

1882.

Іван Франко:

26. Бог і баядера. Індійська повість. Мирон*** „Світ“, Львів, ч. 1 (13), ст. 224—225 (передрук у т. XXVII Франкових творів вид. „Рух“, 1929, ст. 144—147).

27. Фавст. Трагедія Йогана Вольфганга Гете. Часть перва. З німецького переклав і пояснив Іван Франко. Львів, 8⁰, ст. XIII+222+1 неп. (Передрук: „Твори“, вид. „Рух“, т. XXVIII, кн. 1, Харків, 1929, ст. 109—326).

1884.

Павло Білецький-Носенко:

28. Я згадую тебе, ти на умі одна. Романс. Подражаніе Гете. [Nähe des Geliebten]. Н. Петров. Очерки истории украинской литературы XIX ст., Київ, 1884, ст. 47—48.

Константин Думитрашко:

29. Молитва Гретхен („Фавст“, ч. I, Міський Мур). Тамже, ст.

76—77. (У Петрова помилково: Молитва Маргарити).

1885.

Володимир Коцовський:

30. *Mignon*. (Балада Й. В. Гете). К(орженк)о. „Зоря“, Львів, ч. 23, ст. 270.

Володимир Масляк:

31. Дѣвочай забаги, після Гете. Вуйцьо Владзю. „Нове Зеркало“, Львів, ч. 13. (Передрук у збірці В. Масляка: „З Чорного шляху“. Поезії, т. II, Львів, 1897, ст. 152 — „Дівочі забаги“).

1886.

Володимир Масляк:

32. Верховина. (Після Göthe). (Наслідування балади Mignon). „Зоря“, ч. 10, ст. 158. (Передрук: „З Чорного шляху“, 1897, ст. 151).

1889.

Іван Гавришкевич:

33. Привѣтъ и прощаніе. (Стихъ Гете до Фридерики Бріонъ). [Willkommen und Abschied]. „Новый Галичанинъ“ (Львів), ч. 22, ст. 266.

1890.

Іван Гавришкевич:

34. Италія. (Ізъ Гете). [Балада Mignon]. Тамже, ч. 5, ст. 67.
35. Мое дѣвча. (По Гете: Christel). И. Г... „Временникъ Института Ставроопігійскаго“ на годъ 1891, ст. 134.

Панько Куліш:

36. Україна. (Уривок). (Перерібка рос. наслідування балади Mignon Олексія Толстого „Україна“). Календар т-ва „Просвіта“ на р. 1891, Львів, ст. 30, в цілості у „Соч. и Письма“, т. II, ст. 404—405, та „Р. Письм.“ VI, т. 1, ст. 456—457).

Петро Скобельський:

37. Рыбалка. (Зъ Гете). П. С., ч. 2, ст. 25—26. (Передрук: нок“, Львів, 1898, ч. 15/16, с

1891.

Михайло Гушалевич:

38. Гарфярь. (За Гете). М. „Письма и Композиціи“, Львів, ст. 48.

39. Путника пѣснь вечѣрнѧя [Wandrers Nachtlied, 2.]. ст. 47. (Переклади ці зладженія 1883 р.).

1893.

Борис Грінченко:

40. Лісовий цар. В. Чайко. „Правда“, т. XVII, вип. 221—22 та в збірці „Під ним небом“, Львів, 1893, ст. 199. (Відтоді дуже часто перевокувано цей переклад по речитанках, хрестоматіях, декторах, тощо, як у Галичині, та Наддніпрянщині; вперше на Україні з'явився він у збірці „На вічну память Котляревскому“, Київ, 1904, ст. 398—далі між ін. у декламаторі Бориса „Слово“, Київ, 1923, ст. 59, а мин. року ввійшов у Грінченкових творів, вид. „Реч“, ст. 280—281 та в III. том Маха зах. літ., ст. 406).

41. Наслідування античної форм: I. Анакреонтова домінно. П. Брати, III. Mira, IV. Першогра, V. Самотність. „Під хмарою небом“, ст. 202—203. (Перекладжені 1887 р.).

1895.

Дмитро Йосифович:

42. Іфігенія в Таврії. Д. в 5 діях. Переклав Васильенко, Львів, м. 8°, ст. 64.

Панько Куліш:

43. Перед судом. „Наша Доля“

Жіноча бібліотека (Н. Кобринської), ч. 2, Львів, ст. 18—19 (виписки з „Позиченої Кобза“). Передруки: „Позичена Кобза“, Женева, 1897, ст. 65—66, „Соч. и Письма“, III, ст. 258—259, „Р. Письм.“ VI, т. 3, ст. 433).

1896.

Мінько Куліш:

4. Підліпайло. [Der untreue Knappe]. „Наша Доля“, Жіноча Бібліотека, кн. 3, Львів, ст. 45—47, виписки з Позиченої Кобзи. (Передруки 1909 р. у „Соч. и Письма“, т. III, ст. 456—458 та Р. Письм., VI, т. 3, ст. 434—435).
15. Римська елегія. (1: Промовте, каміння). „Наша Доля“, кн. 3, ст. 36 (передрукована у Кулішевих творах вид. Каманіна та Романчука).

1897.

з підпису.

6. Чи знаєш той край?... (За Гетимъ). [Наслідування балади Mignoni]. Свобода (Мт. Кармелъ), ч. 15 (8. IV).

Павло Грабовський:

547. Молитва мандрівця. Переопів Павла Граба. [Wandrers Nachtlied, 1.]. „Зоря“, ч. 16, ст. 306 і в збірочці „Доля“, переопів П. Граба, Львів, 16⁰, ст. 49.

Мінько Куліш:

48. Баллада про князя-старця. [Ballade vom vertriebenen und zurückkehrenden Grafen]. „Позичена Кобза“, Женева, ст. 30—34. (Передруки: ЛНВ. 1903, кн. 8, ст. 166—168; „Соч. и Письма“ III, ст. 234—237 і „Р. Письм.“ VI, т. 3, ст. 440—443; Руська Читанка для 3-ої класи А. Крушельницького, Львів, 1912, ст. 245—248; „Твори“, вид. Б. Лепкого, т. II, Берлін, 1923, ст. 201—203).
49. Вільшаний цар. Тамже, ст.

48—49. (Передруки: ЛНВ, 1903, кн. 1, ст. 66—67; „Соч. и Письма“ III, ст. 247—248; „Р. Письм.“ VI, т. 3, ст. 438—439; вид. Лепкого т. II, Берлін, 1923, ст. 198—199; альманах „Слово“ М. Зерова, Київ, 1923, ст. 57—58).

50. Коринховська молода княгиня. Тамже, ст. 102—111. (Передруки: „Соч. и Письма“, III, ст. 280—289, „Р. Письм.“ VI, т. 3, ст. 447—455; під наг. „Молода з Корінту“ в III. томі Хрест. зах. літ., ст. 408—413).
 51. Мертвецький танок. Тамже, ст. 80—82. (Передруки: „Соч. и Письма“, III, ст. 267—268, „Р. Письм.“ VI, т. 3, ст. 446—447).
 52. Міньона. Тамже, ст. 28—29. (Передруки: ЛНВ 1903, кн. 1, ст. 67; „Соч. и Письма“, III, ст. 233, „Р. Письм.“ VI, т. 3, ст. 437—8; Твори т. II, вид. Лепкого, Берлін, 1923, ст. 197—198).
 53. Пряха. Тамже, ст. 63—64. (Передруки: „Соч. и Письма“ III, ст. 257—258, „Р. Письм.“ VI, т. 3, ст. 445).
 54. Рибалка. Тамже, ст. 50—51. (Передруки: ЛНВ. 1903, кн. 6, ст. 180; „Соч. и Письма“ III, ст. 248—250; „Р. Письм.“ VI, т. 3, ст. 439—440; вид. Лепкого II, 1923, ст. 199—201).
 55. Скарб. [Der Schatzgräber]. Тамже, ст. 61—62. (Передруки: „Соч. и Письма“ III, ст. 256—257, „Р. Письм.“ VI, т. 3, ст. 443—444).
 56. Співець. Тамже, ст. 13—15. (Передруки: ЛНВ. 1903, кн. 1, ст. 65—66; „Соч. и Письма“ III, ст. 223—224, „Р. Письм.“ VI, т. 3, ст. 436—7; вид. Лепкого, II, 1923, 196—197).
- Володимир Масляк:
57. Жертва повени. (Після Гетого Johanna Sebus). „З Чорного шляху“, Пoesii, т. II, ст. 153—154. (Передрук: Читанка руска для 4.

кляси шкіл середніх, вид. 1, Львів, 1897, ст. 335—336; вид. 2, 1911, ст. 309—310).

1899.

Іван Франко:

58. Гелена і Фавст. 3-й акт 2-ої частини Фавста. ЛНВ, кн. 2, ст. 59—114 і окремо — 8°, ст. 59. (Передруки: Твори вид. „Рух“, т. 28, кн. 1, Харків, 1929, ст. 327—393).

1901.

Азатанзел Кримський:

59. Я покинув хатку любки. [Die schöne Nacht]. „Пальмове Гілля“, Львів, ст. 64 (і в дальших виданнях цієї збірки: вид. 2, Звенигородка, 1902, ст. 68—69; вид. 3, ч. I—II, Київ, 1923, ст. 48).

1902.

Іван Липа:

60. Жаби. Переklär. П. Ш(елест). ЛНВ, кн. 4, ст. 283.

1903.

Осин Доорохольський:

61. Горы, сномъ повыти. Пере-співъ зъ Гьюте. [Wandrers Nachtlied, 2]. „Літературный Збирникъ, зложенный на споминъ Ол. Конисского“, Київ, ст. 284.

Панько Куліш:

62. Мандрівець. ЛНВ, кн. 12, ст. 246—250. (Передруки: „Соч. и Письма“ III, ст. 450—56. „Р. Письм.“ VI, т. 3, ст. 455—460, вид. Лепкого II, 1923, ст. 204—210).

1904.

Панько Куліш:

63. Квітка над усі квітки. [Das Blümlein wunderschön]. ЛНВ, кн. 3, ст. 286—288. (Передруки: „Соч. и Письма“, III, ст. 447—450, „Р. Письм.“ VI, т. 3, ст. 469—472).
64. Олексій та Дора. Тамже, ст. 282—285. (Передруки: „Соч. и

Письма“, III, ст. 425—433).

Письм.“ VI, т. 3, ст. 461—

65. Новий Павзій і його ківниця. Тамже, кн. 12, ст. 264. (Передруки: „Соч. и Письма“, III, ст. 438—446, „Р. Письм.“ VI, т. 3, ст. 472—478).

1905.

Василь Левицький:

66. Вечірна пісня бургіте. [Wandrers Nachtlied]. Збірка віршів: Бурлаки бистрих хвилях. (Відень), с. 78.

1906.

Дмитро Йосифович:

67. Гра в лиса. [Stirbt der Fuchs so gilt der Balg]. ЛНВ, кн. 1, с. 68. Навернена. [Die Bekleidung]. Тамже, кн. 8, ст. 307. 79. Е. 69. Наперед скарга. [Vorklag]. Тамже, кн. 6, ст. 545. 70. Новий Амадіс. Тамже, кн. 6, ст. 118. 71. Польова рожа. [Heidenröslein]. Тамже, кн. 6, ст. 545. (Передрук О. Коваленко, Розвага, т. 2, 1908, ст. 255—256).

72. Притча про підкову. Там же, кн. 7, ст. 51. (Передрук: А. Шельницький, Руська читання, 3-ої кл., Львів, 1912, ст. 299—300).

73. Прихильникам. [An die Freunde]. Там же, кн. 6, ст. 546. 81. 74. Спісива. [Die Spröde]. Там же, кн. 8, ст. 307.

1907.

Уляна Кравченко:

75. Ти ділай в тиші лиши че Із Гете.] З „Zahme Xenien“. слан“ (Львів), ч. 52, ст. 3.

1908.

Панько Куліш:

76. Римські елегії. „Соч. и Письма“, III, ст. 432—456. (Передруки: „Р. Письм.“ VI, т. 3, ст. 479—499).

елегія І. й XV. в Хрест. зах. літ., т. III, ст. 414—415).

22 *Максим Славінський*:

77. Прометей. Драматичний уривок. Дія I—III. „Терновий Вінок“, Літ.-артистичний альманах під ред. Ол. Коваленка, Київ, ст. 31—48. (Передруки: дія III: Прометей сам, „Українська Муза“, Київ, 1908, ст. 780—781; в цілості: Хрест. зах. літ., III, ст. 416—430).

Михайло Старицький:

78. Фауст. (Уривок). (Посвята, — Пролог у безмежжі, — Трагедії перша частина). Поезії, Київ, ст. 455—468. (Передрук сторін 464—68: Хрест. зах. літ., ст. 461—464).

Микита Шаповал:

79. Верховини гірні. (З Лермонтова). [Wandrers Nachtlied, 2]. „Син віри“. Поезії. Зб. 1-й. Харків, ст. 123.

1909.

Дмитро Йосифович:

80. Таємниці. „Будучність“ (Львів), ч. 6/7, ст. 92—93, ч. 8/9, ст. 124—126.

Панько Куліш:

81. Правда. [Zueignung]. „Соч. и Письма“, III, ст. 474—478.

1910.

Дмитро Йосифович:

82. Valet. Діло, Львів, ч. 70.
83. Все той сам. Тамже.
84. Дурень послісловить. Тамже.
85. Ключева поетика. Тамже.
86. Кобзар. [Der Sänger]. Календар т—ва „Просвіта“ (Львів) на рік 1911, ст. 48.
87. Рибак. Діло, ч. 95, ст. 10.
88. Самомисленники. [Die Originale]. Тамже, ч. 70.
89. Туча і радуга. Тамже.

1911.

Дмитро Йосифович:

90. Пригадка. „Дзвінок“ (Львів), ч. 9, ст. 125.

1912.

Марія Грушевська:

91. Страждання молодого Вертера. Київ, 8⁰, ст. 132. (Передрук уривка: Хрест. зах. літ. III, ст. 431—446).

Дмитро Йосифович:

92. Весільна пісня. „Неділя“, Львів, ч. 16, ст. 3.
93. Народне віче. [Nationalversammlung]. Там же ч. 37, ст. 6.
94. Нічна пісня мандрівника. [Wandrers Nachtlied, 1]. Там же, ч. 36, ст. 4.

Іван Франко:

95. Рибак. Там же, ч. 47/48, ст. 2. (Передрук: Твори, вид. „Рух“, т. XXVII, Харків, 1929, ст. 148).

1913.

Остап Макарушка:

96. Річенська. Переоспів Остапа В. (Уривок із „Junggesell und der Mühlbach“). „Дзвінок“, ч. 11, ст. 170.

Без підпису:

97. Легенда. [In der Wüsten ein heiliger Mann]. „Громадський Голос“ (Львів), ч. 4, ст. 9.

1917.

Цезар Білиловський:

98. Бурлака. [Freibeuter]. Переклав Цезар Білило, „Світ“, (Львів), ч. 4, ст. 61.

Дмитро Йосифович:

99. Весільна подорож лицаря Курта. Там же, ч. 3, ст. 43.
100. Ergo bibamus. Там же, ч. 8, ст. 129.
101. Накритий стіл. Там же, ч. 2, ст. 23.

Іван Франко:

102. Герман і Доротея. Поема в перекладі і з передмовою Др. Івана Франка. Львів, 8⁰, ст. IX + 1 неп. + 68. „Всесвітня бібліотека“, № 7/8. (Передруки: Твори, вид. „Рух“, т. XXVIII, кн. 2, Харків, 1929, ст. 149—204; лише „Уранія. — Вигляд“: Хрест. зах. літ., т. III, ст. 447—454).

1919.

Дмитро Загул:

103. Фавст. Трагедія. Ч. I. З німецької мови віршований переклад Д. Загула. Вид. „Вернігора“, Київ-Віден, 8⁰, ст. 136. (Передрук частини: „Сад Марти: Маргаріта й Фавст“, Хрест. зах. літ. III, ст. 475—478).

1922.

Богдан Лепкий:

104. Наш Міньон. [Наслідування балади Mignon]. Писаний, Укр. Накладня, т. I, Ляйпциг, 8⁰, ст. 341—342. („Чи знаєш край, де кров як море пльється“, вірші з 1920 р. про Галичину).

1923.

Дмитро Загул:

105. Вільховий король. М. Зеров, „Слово“, декліматор, Київ, ст. 59—60. (Передрук: Д. Загул, Вибір німецьких балад, Київ, 1928, ст. 31—32).

106. Міньон. Тамже, ст. 142. (Передруки під наг. „Міньона“: Д. Загул. Вибір нім. балад, 1928, ст. 33 і Хрест. зах. літ. III, ст. 408).

1924.

Христя Алчевська:

107. „З Фавста“. („Верни мені той час щасливий“ — слова поета з пролього у театрі, Фавст, ч. I). Хр. Алчевська, Clematis. Збірка

поезій. Каліш, 8⁰, ст. 6. (клад зладжений 1922 р.).

1926.

А. Отаманюк.

108. Україна. Вільне наслідування А. Толстому. А. О-к. „Д“ (Рівне), ч. 205, ст. 3. („Чи з край, де народ ледве диші“, про В. Україну під більшовицьким

М. Уlezко:

109. Фавст. Трагедія. Переклав з мови М. Т. Улезко. Ч. I, Держ. України, Харків, 16⁰, ст. 32 неп. (Передрук уривків: Хрест. зах. літ. III, ст. 464—471; бітня Фавста — Фавст і Мефістофель; ст. 471—474: Ліс і черва — Фавст і Мефістофель).

1928.

Дмитро Загул:

110. Рибалка. „Вибір німецьких балад“, Київ, ст. 33—34.

Василь Мова-Лиманський:

111. Гірські верховини. [За монтовом]. [Wandrers Nachtopp 2]. Видав із рукописної спадщі М. Возняк. „За сто літ“, Київ, ст. 45. (Передрук: М. Зеров, Б. ети пощевченківської доби. Підліткові, Харків-Київ, 1930, XXVII).

Микола Чернявський:

112. Міньона. Твори, т. VI: Міньон. Поезії. (1887—1896). Харків. Вид. „Рух“, ст. 230—231.

1929.

Ірина Гузар:

113. Близькість милого. Переклад І. Г. ЛНВ, кн. 12, ст. 1111.

Богдан Кравців:

114. З Гетого. („Високо на стежі вежі“). [Geistesgruss]. Дорога, збірка поезій, Львів, ст. 8.

Дмитро Ревуцький:

115. Лісовий цар. Переклад Д. Ревуцького.

вуцького. Музика Фр. Шуберта. „Книгоспілка“, Вокальна Бібліотека. Київ, sine anno, 8°, ст. 9. (Текст і ноти).

116. Прометей. Дія 3. Робітня Прометея. Переклад Д. Ревуцького. Музика Фр. Шуберта. „Книгоспілка“, Вокальна Бібліотека. Київ, sine anno, 8°, ст. 9. (Текст і ноти).

Борис Тен:

117. Гретхен за прялкою. (З Фавста). Переклад Бориса Тена. Музика Фр. Шуберта. „Книгоспілка“, Вокальна Бібліотека. Київ, sine anno, 8°, ст. 11. (Текст і ноти).

118. Фіялка. Переклад Бориса Тена. Музика В. Моцарта. „Книгоспілка“, Вокальна Бібліотека. Київ, sine anno, 8°, ст. 5. (Текст і ноти).

1931.

Тодось Вернівода:

119. Фавст. Частина II, дія V, вірші 375—528. (Палац Фавста: Північ). Хрест. зах. літ., III, ст. 478—482.

Ігор Улагай:

120. Співець. Тамже, ст. 407.

Б. Чигринець:

121. Друга [пісня мандрівця]. [Wandrers Nachtlied, 2]. Тамже, ст. 405.

122. На озері. Тамже, ст. 404—405.

123. Нічна пісня мандрівця. [Wandrers Nachtlied, 1]. Тамже, ст. 405.

124. Нове кохання, нове життя. Тамже, ст. 404.
125. Пісня арфіста. З „Вільгельма Майстра“. Тамже ст. 405.

1932.

Богдан Лепкий:

126. Вечірня пісня мандрівника. [Wandrers Nachtlied, 2]. Діло, ч. 95 (I. V.), ст. 3, фейлетон.

127. До Фридерики. („An Friederike“: Wo bist du itzt, mein vergesslich Mädchen, wo singst du itzt?). Тамже.

128. Міньон. („Mignon“, aus Wilhelm Meister, 1.). Тамже.

129. Та сама. („Mignon“, aus Wilhelm Meister, 2). Тамже.

В. Мн.:

130. Нічна пісня мандрівника. [Wandrers Nachtlied 2]. З нім. перекл. В. Мн. „Дзвониц“ (Львів), ч. 3 (12), ст. 174—175.

Ольга Павлюх-Гузарева:

131. З циклу „Лагідні Ксенії“. (Вибір, 15 строф). „Час“ (Чернівці), ч. 1020 (22. III), ст. 2.

Михайло Рудницький:

132. Думки. (Вибір із ріжних творів). Переклав М. Р. „Діло“ (Львів), ч. 69 (30. III), ст. 3, фейлетон.

133. Минула ти мене. [Du gingst vorüber]. Тамже, ч. 95, ст. 3, фейлетон.

134. Найкращій. [Allgegenwärtigen]. Тамже, ч. 95.

СКОРОЧЕННЯ:

ЛНВ = Літературно-Науковий Вісник.

Р. Письм. = Руська Письменність, вид. Просвіти за ред. Ю. Романчука: VI. (Твори Куліша, т. 1, Львів, 1908, т. 3, Львів, 1909), VII. (Твори Климковича й ін., Львів, 1911), XI. (Твори Фед'ковича, т. 1, Львів, 1914).

Соч. и Письма = Сочиненія и Письма П. Кулиша, ред. І. Каманіна, Київ, т. II, 1908, т. III, 1909.

Хрест. зах. літ. = Хрестоматія з історії західних літератур. За ред. О. Білецького та М. Плевака. Т. III, Харків-Одеса, 1931.

HIEBY

RÉSUMÉ.

VOLOODYMYR DOROŠENKO

UKRAINISCHE UEBERSETZUNGEN, UMDICHTUNGEN UND NACHAHMUNGEN VON GOETHES WERKEN.

Die schweren national-politischen Verhältnisse, unter denen die ukrainische Nation leben und sich entwickeln musste, hatten zur Folge, dass die Ukrainer auch heute noch, wo schon hundert Jahre seit dem Tode des grossen deutschen Dichters verflossen sind, keine vollständige Uebersetzung seiner Werke aufzuweisen haben. In Russland waren durch den geheimen Erlass von 1876 jegliche ukrainische Uebersetzungen aus fremden Sprachen untersagt, so dass die ukrainische literarische Bewegung nur in einem kleinen Teile des ukrainischen nationalen Territoriums, in Ostgalizien, unter dem Schutze der österreichischen Konstitution sich entwickeln konnte. Hier konzentriert sich auch die gesammte Tätigkeit der Ukrainer auf dem Gebiete der Uebersetzungen aus fremden Sprachen, hauptsächlich im Zusammenhange mit der Entwicklung der ukrainischen Presse. Demungeachtet ist die erste ukrainische Uebersetzung, oder eigentlich Umdichtung Goethes in der Grossukraine erschienen. Es war dies eine vortreffliche, im J. 1827 gedruckte Umarbeitung von Goethes „Fischer“ im Geiste der ukrainischen Romantik, das Werk von Petro Hulak-Artemovskyj, Universitätsprofessor in Charkiv. Eine weite ukrainische Uebersetzung, die von Goethes „Erlkönig“ sprachlich korrekt, doch ohne poetischen Wert, gab der galizische Pfarrer Josyp evyčkyj und dieselbe ist im J. 1838 als Broschüre erschienen.

Von 1853 angefangen erscheint eine lange Reihe verschiedener, anfangs wenig gelungener, dann immer schönerer Uebersetzungen. Das Endresultat ist eine recht ansehnliche Anzahl von Uebersetzungen, darunter drei vollständige von Goethes Faust, Erster Teil (von I. Franko, Sahul, M. Ulesko, NN. 27, 103, 109), und einige Bruchstücke des zweiten Teils, eine Uebersetzung von „Herman und Dorothea“ (von I. Franko, 102), „Prometheus“ von (M. Slavinskyj, N 77), „Iphigenie in Tauris“ von D. Jossyfovyč, N 142), „Die Leiden des jungen Werthers“ (M. Hru-

ševska, N 91) und eine Reihe kleinerer Dichtungen, von denen am figsten übersetzt wurden: „Erlkönig“ (8, meistens schöne Uebersetzen), die Ballade Mignon (6 Uebersetzungen und 7 Nachahmungen).

Unter den Uebersetzern begegnen wir den Namen der besten inischen Dichter: Fedkovyč, Franko, Kulíš, Sahul u. a.

Es folgt ein Verzeichnis sämtlicher übersetzten Werke:

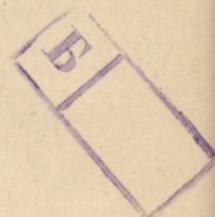
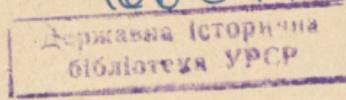
Aleksis und Dora (64), Allgegenwärtigen (134). An die Güns (73), An Friederike (127), Antiker Form sich nähernd (41), Auf See (122), Ballade vom vertriebenen und zurückkehrenden Grafen Beherzigung (6), Die Bekehrte (68), Das Blumlein wunderschöñ Die Braut von Corinth (50), Christel (35), Du gings vorüber (133), bibamus (100), Erinnerung (90), Erlkönig (2, 5, 10, 20, 40, 49, 105), Der Fischer (1, 9, 37, 54, 87, 95, 110), Freibeuter (98), Die Frösche Gedanken (Auswahl, 132), Gefunden (21), Die Geheimnisse (80), Gegruss (114), Der Gott und die Bajadere (26), Harfenspieler, 2 (38), Heidenröslein (16, 71), Hermann und Dorothea (102), Hochzeitlied Johanna Sebus (57); Der Junggesell und Mühlbach (96), Legende Legende vom Hufeisen (72), Mädchenwünsche (31), Die Metamorphose der Pflanzen (23), Mignon (7, 30, 34, 52, 106, 112, 128; Nachahmungen 14, 18, 32, 36, 46, 104, 108), Mignon (aus Wilhelm Meister), 1 (129), Muth (13), Nähe des Geliebten (3, 28, 113), Der Narr epilogisch Nationalversammlung (93), Der neue Amadis (70), Neue Liebe, Leben (124), Der neue Pausias und sein Blumenmädchen (65), Tafel (101), Die Originalen (88), Regen und Regenbogen (89), Curt's Brautfahrt (99), Römische Elegien (45, 76), Der Sänger (186, 120), Der Schatzgräber (19, 55), Die schöne Nacht (59), Schluss (85), Die Spinnerin (53), Die Spröde (74), Stets derselbe (83), Stirn Fuchs, so gleich der Balg (67), Der Todtentanz (51), Trost in Thüringen (8), Der untreue Knabe (44), Valet (82), Das Veilchen (118), Vorsicht (43), Vorklage (69), Die wandelnde Glocke (4, 15), Der Wandrer (62), Wandrers Nachtlied, 1 (47, 66, 94, 123, 130), Wandrers Nachtlied 2 (17, 39, 61, 77, 111, 121, 126), Willkommen und Abschied (33), Xenien (Auswahl: 75, 131), Zueignung (81).

HIEBY

НИБУ

466514

PUBLIKATIONEN

der Ševčenko-Gesellschaft der Wissenschaften in Lemberg

Čarnećkyj-Gasse, 26

(in ukrainischer Sprache).

Mitteilungen der Ševčenko-Gesellschaft der Wissenschaften, bis jetzt erschienen
Bde I—CLI. (Geschichte, Archäologie, Ethnographie, Sprache und Literaturge-
schichte, besonders der Ukraine). (B. I—XX vergriffen).

Publikationen der Sektionen und Kommissionen der Ševčenko-Gesellschaft
der Wissenschaften:

A. Die historisch-philosophische Sektion publizierte bis jetzt:

1. 16 Bände ihrer Beiträge (Zbirnyk istoryčno-filosofičnoi sekciij).
Bd. I: M. Hruševskyj, Geschichte der Ukraine. Bd. I (bis Anfang des XI
Jahrh.).
Bd. II: M. Hruševskyj, Geschichte der Ukraine. Bd. II (bis Mitte des XIII
Jahrh.).
Bd. III—IV: M. Hruševskyj, Geschichte der Ukraine. Bd. III (bis zum J. 1340).
Bd. V: Materialien zur Kulturgeschichte Galiziens im XVIII—XIX Jahrh.
Bd. VI—VII: M. Hruševskyj, Geschichte der Ukraine. Bd. IV (bis zum J. 1569).
Bd. VIII—XI: M. Hruševskyj, Geschichte der Ukraine. Bd. V (Verfassung
und soziale Verhältnisse in XIV—XVII Jahrh.).
Bd. X—XI: M. Hruševskyj, Geschichte der Ukraine. Bd. VI (Oekonomische,
kulturelle und nationale Verhältnisse in XIV—XVII Jahrh.).
Bd. XII—XIII: M. Hruševskyj, Geschichte der Ukraine. Bd. VII (Ukrai-
nisches Kosakentum bis zum J. 1625).
Bd. XIV: M. Hruševskyj, Geschichte der Ukraine, Bd. VIII, I Teil.
Bd. XV, Bohdan Baryński, Dr. Julian Clevyč.
Bd. XVI: Al. Novýkyj, Taras Ševčenko als Maler.
2. Ukrainisches Archiv, bis jetzt 15 Bde (I—XV).

B. Die philologische Sektion publizierte bis jetzt 22 Bde ihrer Beiträge
(Zbirnyk filologičnoi sekciij).

Ukrainische Bibliothek. Bd. I—VIII.

C. Die mathematisch-naturwissenschaftlich-medizinische Sektion pu-
blizierte bis jetzt 29 Bände ihrer Sammelschrift (Zbirnyk).

D. Die archaeographische Kommission publizierte bis jetzt folgende Werke :
1. Quellen zur Geschichte der Ukraine.
Bd. I: M. Hruševskyj, Lustrationen der königlichen Domänen im Ha-
lycer und Peremyšler Lande vom J. 1565—66.
Bd. II: M. Hruševskyj, Lustrationen der königl. Domänen im Peremyšler
und Sanoker Lande im J. 1565.
Bd. III: M. Hruševskyj, Lustrationen der königl. Domänen im Cholmer,
Belsen und Lemberger Lande im J. 1564—5.
Bd. IV—V: St. Tomašivskyj, Halycer Akten und Annalen aus den J.
1648—1649.
Bd. VI: St. Tomašivskyj, Halycer Chroniken 1648—1657.
Bd. VII: M. Hruševskyj, Lustrationen vom J. 1570.

Bd. VIII: Iv. Krypjakevyč, Akten zur Geschichte der ukr. Kosaken 1513—1657.
Bd. XII: Dr. M. Korduba, Akten zur Geschichte der ukr. Kosaken 1648—1657.
Bd. XVI, 1: St. Tomašivskij, Vatikanische Materialien zur Geschichte der Ukraine 1648—1657.

- Bd. XXII: Tagebuch von J. Markovyč. (1735—1740).
2. Denkmäler der ukrainischen Sprache und Literatur. Bd. I—III.
3. Kotljarevskyj, Die travestierte Aeneis, Abdruck der ersten Ausgabe vom J. 1798.
4. Akten-Sammlung zur Geschichte der sozial-politischen und ökonomischen Verhältnisse der West-Ukraine.
5. Ševčenko, Kobzar, Facsimile der ersten Ausgabe vom J. 1840.

E. Statistische Kommission publiziert:

1. Studien aus dem Gebiete der Sozialwissenschaften und Statistik, bis jetzt 4 Bde.

F. Juridische Kommission publizierte bis jetzt:

1. Juridische Zeitschrift, bis jetzt 10 Bde.
2. Juridische und ökonomische Zeitschrift, bis jetzt 10 Bde.
3. Juridische Bibliothek, bis jetzt 4 Bde.
4. Beiträge der juridischen Kommission (Zbirnyk prawnyzoi kom. Bd. 3).

G. Ethnographische Kommission publizierte:

1. Ethnographische Sammlung (Etnografičnyj Zbirnyk); bis jetzt erschienen 40 Bände. (Band XX erscheint später).
2. Materialien zur Ethnologie und Anthropologie; bis jetzt erschienen 22 Bände.

H. Bibliographische Kommission publiziert:

- Beiträge zur ukrainischen Bibliographie, bis jetzt 5 Bde.

I. Kommission für klassische Philologie publiziert:

- Arbeiten, bis jetzt 1 H. (in lateinischer Sprache).

J. Physiographische Kommission publiziert:

- Sammelschrift der Kommission, bis jetzt 5 H.

K. Sitzungsberichte der mathematisch-naturwissenschaftlich-medizinischen Sektion (in deutscher Sprache), bis jetzt 16 Hefte.

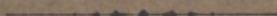
L. Bibliothek und Museum:

- Alt-Ukraine (Stara Ukraina) 1924, 1925; 24 Hefte.

M. Kommission der Ševčenkoforschung publizierte bis jetzt 1 H.

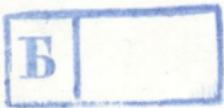
Chronik der Gesellschaft, enthält Berichte über Tätigkeit der Gesellschaft sowie der Sektionen und Kommissionen derselben. Bis jetzt erschienen N. 1—ukrainisch und 1—59 deutsch.

Diese und andere Publikationen der Gesellschaft sind in der Buchhandlung der Ševčenko-Gesellschaft der Wissenschaften in Lemberg, Ringplatz, Nr. vorrätig.

HIBY

HIBY

DB OP

HIBBY

